

PRZEPCHNAĆ (2) *vb pf*

e prawdopodobnie jasne (tak w prze-).

inf przepchnąć (2). ◇ [*part praet act* przepchnąwszy.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Przekłuć, przebić, przewiercić, uczynić dziurkę czymś ostrym (2) : Erftechen. Przekłóć/ przebość/ et przepchnąć. *Configere Calag* 175b.

przepchnąć co (1): Tedy baba albo pułzczałdem/ albo czym inżem oftrym: ma głowę przepchnąć/ aby głowa mnieyza była: gdyby ona wilkość wyciekła. *FalZioł* V 34; [*Cresc* 1571 510].

przepchnąć czym (1): *FalZioł* V 34; [Ná wierzchu przepioru máłz vczynić dziurkę: ieśliżeby tchu síłá było/ tedy go tám vpułzczać przepchnąwszy igiełką. *CygMyśl* E].

[*Zwrot*: »przepchnąć na obie stronie [= *na wskroś*]«: Drudzy zásię [...] przepchnąwszy ná obie ftronie w podłużki wżytkie łączki w treści trćinne wtykaią w nią kwiatek ogorkowy *Cresc* 1571 510.]

Synonimy: przebić, przekłóć.

Formacje współrdzenne cf PCHAĆ.

Cf PRZEPCHNIENIE, **PRZEPCHNIONY**

LWil